

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ 2015. Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Της Σταυροπροσκυνήσεως. Αΐσιου και των συν αυτώ. Αριστοβούλου
αποστόλου Βρετανίας, Μανουήλ νεομάρτυρος Του Κρητός.

Έτος 8^ον Τεύχος 334

Κυριακή Γ' Νηστειών της Σταυροπροσκυνήσεως

Βρισκόμαστε στο μέσον της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, και η Αγία μας Εκκλησία προβάλλει σήμερα τον Σταυρό του Χριστού, για να μας δώσει θάρρος και δύναμη στη συνέχιση του δύσκολου πνευματικού μας αγώνα. «Καθάπερ γάρ πάλαι ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν χαλκοῦν ὄφιν οἱ δηχθέντες προσβλέποντες ἐρρύοντο θανάτου· οὕτω δὴ καὶ νῦν οἱ τὸ τῆς νηστείας μεσοπορήσαντες στάδιον, τούτῳ προσψαύοντες, τὸν νοητὸν ὄφιν νεκρὸν δεικνύουσι, καὶ αὐτοὶ ἀθανατίζονται, καὶ κοινωνοὶ τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς ἐγκρατείας δεικνύμενοι, κοινωνοὶ καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ ἀναδεικνύονται», θὰ μᾶς πεί ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος (Εἰς τὴν προσκύνῃσιν τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, τῇ μέσῃ ἐβδομάδι τῶν νηστειῶν, PG 52, 836). Δηλαδή, ὅπως παλαιὰ στὴν ἐρημο ὅσοι πλήττονταν ἀπὸ τὰ φίδια καὶ ἐνατένιζαν τὸν χάλκινο ὄφι γλίτωναν ἀπὸ βέβαιο θάνατο, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο κι εμεῖς, ἔχοντας διανύσει τὸ μέσον τῆς Νηστείας καὶ προσκυνώντας τὸν Τίμιο Σταυρό, δείχνουμε ὅτι ὁ μεν νοητὸς ὄφις εἶναι νεκρὸς, ἐνῶ εμεῖς μετέχουμε τῆς ἀθανασίας, καὶ με τὴν ἐγκράτεια γινόμαστε μέτοχοι τῶν παθημάτων τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀναδεικνύομαστε κοινωνοὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του. Καὶ ὄχι μόνο ἡ περίοδος τῆς Αγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ἀλλὰ ολόκληρη ἡ ζωὴ μας εἶναι μία σταυρική καὶ ἀνηφορική πορεία, που στοχεύει στὴ νέκρωση τοῦ κοσμικοῦ φρονήματος καὶ στὴ Ἀνάστασή μας ἀπὸ τὴν φθορὰ τῆς ἀμαρτίας καὶ τὸν πνευματικὸ θάνατο ποὺ αὐτὴ συνεπιφέρει. Εἶναι μία πορεία με σημεῖο ἀναφοράς τὸν Σταυρὸ τοῦ Κυρίου, που ἀποτελεῖ τὸ καύχημά μας, τὸ στερέωμά μας, τὸ κραταῖο ὄπλο κατὰ τοῦ Διαβόλου, τὴ σωτηρία μας, τὴν ἐλπίδα μας, τὴν ἀπαντοχή μας στους πειρασμούς, τὸ σύμβολο τῆς θυσίας τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, τὸ καύχημα καὶ τὴν χαρὰ τῆς Εκκλησίας.

Ἡ πορεία μας αὐτὴ δὲν εἶναι πάντα εὐκόλη. Ἀντίθετα, χαρακτηρίζεται ὡς σταυρὸς, τὸν ὁποῖο σήμερα, μέσα ἀπὸ τὴν περικοπὴ τοῦ Ευαγγελίου τοῦ Μάρκου, μας προτρέπει ὁ Χριστὸς νὰ σηκώσουμε καὶ νὰ Τον

ακολουθήσουμε, στο Γολγοθά και στην Ανάσταση. “Όποιος θέλει να έλθει πίσω μου, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, κι ας σηκώσει τον σταυρό του κι ας με ακολουθήσει”, θα μας πει, θέλοντας να μας δείξει ότι ο δρόμος της αυτοθυσίας, ο δρόμος της αγάπης, ο δρόμος μακριά από τον προσωπικό μας εγωισμό, είναι μεν δύσκολος, αλλά οδηγεί στη σωτηρία και την όντως ζωή. “Αλήθεια”, θα συνεχίσει, “ποιό το όφελος, αν κανείς κερδίσει όλο τον κόσμο, αλλά ζημιωθεί την ψυχή του; ή τί μπορεί να δώσει ως αντάλλαγμα για την ψυχή του; γι αυτό και όποιος ντραπεί εμένα και τους λόγους μου σε τούτη τη γενεά την αμαρτωλή, και ο Υιός του ανθρώπου θα τον αποστραφεί όταν θα έλθει μέσα στην δόξα του Θεού-Πατρός, συνοδευόμενος από τους αγίους Αγγέλους”. Πολλά τα νοήματα και σκληρά τα λόγια του Χριστού. Αν θέλουμε να Τον ακολουθήσουμε, αν θέλουμε να είμαστε μαζί του, οφείλουμε αγόγγυστα και με πίστη να σηκώσουμε τον δικό μας προσωπικό σταυρό και να Τον ακολουθήσουμε. Δύσκολη η πορεία και επίπονη. Η έκβασή της όμως δεν είναι άλλη από τη σωτηρία της ψυχής μας, από την εξασφάλιση της Αναστάσεως και της όντως ζωής. Δύσκολη η πορεία, μεγάλο όμως το αντάλλαγμα και σίγουρο, αφού το εγγυάται το αψευδές στόμα του Θεού. Αντίθετα, αν ακολουθήσουμε τον άλλο δρόμο, αν αρνηθούμε το Χριστό και περιφρονήσουμε τα λόγια Του, ή ακόμα αν δειλιάσουμε και απιστήσουμε και εγκαταλείψουμε τον πνευματικό μας αγώνα, τότε κι Εκείνος θα μας αρνηθεί κατά τη Δευτέρα Παρουσία Του. Τότε θα έχουμε χάσει οριστικά την ψυχή μας, και θα στερηθούμε τη χαρά της Αναστάσεως και της αιωνιότητας.

Όλα αυτά τα ενθυμούμαστε σήμερα, ώστε να μη δειλιάσουμε, να μην αποκάμουμε και εγκαταλείψουμε τον πνευματικό μας αγώνα. Έχουμε διανύσει ήδη τη μισή Σαρακοστή, έχουμε αγωνιστεί, έχουμε κοπιάσει πνευματικά. Ας πάρουμε δύναμη από τον ζωοποιό Σταυρό του Κυρίου μας, ας τονωθούμε πνευματικά από τα λόγια του Χριστού, και ας συνεχίσουμε τον καλόν αγώνα μας με αμείωτη διάθεση. Η εποχή μας, αλλά και η κάθε εποχή, διέπεται από το κοσμικό φρόνημα, που είτε δεν κατανοεί είτε απορρίπτει τα λόγια του Ευαγγελίου, προτιμώντας όχι τον πνευματικό αγώνα αλλά την άνεση και την ικανοποίηση των κάθε είδους απαιτήσεων και επιθυμιών που εξυπηρετούν τον προσωπικό μας εγωισμό. Αντί της αγάπης και της αυταπάρνησης προβάλλονται ο εγωκεντρισμός και η καταπάτηση του ανθρώπινου προσώπου, αντί των πνευματικών και αιωνίων τα γήινα και πρόσκαιρα, αντί της αιωνίου δόξας η εφήμερη διασημότητα η κενή νοήματος και περιεχομένου. Η Εκκλησία αντιθέτως προβάλλει, ιδιαίτερα σήμερα, τον Τίμιο Σταυρό του Κυρίου, το πανανθρώπινο Σύμβολο της σωτηρίας, το εχέγγυο της Αναστάσεως, το όπλο του χριστιανού, την ελπίδα του κάθε πιστού, την δόξα της Εκκλησίας, το καύχημα των Αγγέλων. Τον Σταυρό που και μόνο το σημείο του είναι αρκετό για να απομακρύνει τον προαιώνιο εχθρό του Θεού και των ανθρώπων. Τον Σταυρό του Κυρίου μας, τον σταυρό της Εκκλησίας, τον

δικό μας σταυρό, που νεκρώνει τον παλιό άνθρωπο και μας αναγεννά μέσα στο φως της Αναστάσεως του Χριστού.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

ΔΙΔΑΧΗ ΑΠΟ ΕΜΠΕΙΡΟ ΔΑΣΚΑΛΟ

Ο Σταυρός του Χριστού μας είναι ένα μοναδικό σχολείο. Εκεί μαθαίνεις όλα τα γράμματα της πνευματικής ζωής. Εκεί βρίσκεις ανάπαυση και ελπίδα και χαρά. Εκεί βεβαιώνεσαι για τη χαρισμένη στον άνθρωπο σωτηρία, για την ουράνια κληρονομιά, για την υιοθεσία, για τη συμβασιλεία με τον Βασιλέα τής δόξης. Τα καλύτερα γράμματα τα μαθαίνει όποιος συγκακοπαθεί με τον Χριστό. Όποιος στα δεινά αυτού του βίου έχει στηριγμένο το βλέμμα και την καρδιά στον πάσχοντα Υιό του Θεού.

Εξαιρετικός και απόλυτα γνήσιος μαθητής του Σταυρού του Χριστού ο άγιος Λουκάς ο ιατρός, Αρχιεπίσκοπος Κριμαίας, προς το τέλος τής μαρτυρικής πορείας του πάνω στη γη στηρίζει κι εμάς και μας ενθαρρύνει να γίνουμε μέτοχοι του Σταυρού. Σ' ένα κήρυγμα του στην Κυριακή τής Σταυροπροσκυνήσεως, έχοντας ήδη χάσει και το φως των σωματικών οφθαλμών του, είναι για μας και πειστικός δάσκαλος για όσα με περισσή στοργή μας διδάσκει περί υπομονής.

Χθες στον Όρθρο βγάλαμε για προσκύνηση τον τίμιο Σταυρό του Χριστού. Με πολλή ευλάβεια ψάλαμε όλοι το τροπάριο: «Τον Σταυρόν σου προσκυνούμε, Δέσποτα, και την αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν» και προσκυνήσαμε τον τίμιο Σταυρό του Κυρίου μας. Είναι πολύ σπουδαίο πράγμα η προσκύνηση του τιμίου Σταυρού του Χριστού, διότι μαρτυρεί για την πίστη μας και τη θερμή αγάπη πού έχουμε γεια τον Υιό του Θεού, ο οποίος μας έσωσε από την εξουσία του διαβόλου.

Υπάρχει όμως και ένας άλλος σκοπός, για τον οποίο στη μέση τής Μεγάλης Τεσσαρακοστής τοποθετούμε για προσκύνηση τον τίμιο Σταυρό του Χριστού. Ο σκοπός αυτός γίνεται κατανοητός, όταν διαβάζουμε το λόγο του Κυρίου πού λέει: "εν τη υπομονή υμών κτήσασθε τας ψυχάς υμών" (Λουκ. 21, 19).

Αν τόση μεγάλη σπουδαιότητα έχει, σύμφωνα με το λόγο αυτό του Χριστού, η υπομονή, ώστε αυτή σώζει τον άνθρωπο, τότε ένας από τους πιο σημαντικούς στόχους στη ζωή μας είναι να μάθουμε την υπομονή. Και δεν υπάρχει δάσκαλος καλύτερος που θα μπορούσε να μας μάθει την υπομονή, από τον Σταυρό του Χριστού μας.

Αν θα έχουμε το Σταυρό του Κυρίου χαραγμένο στην καρδιά μας. Αν θα συγκινούμαστε διαβάζοντας κάθε μέρα τα λόγια του Συμβόλου της Πίστεως: «Σταυρωθέντα τε υπέρ ημών επί Ποντίου Πιλάτου...». Αν σε κάθε δυσκολία και θλίψη πού μας στέλνονται απ' τον Θεό θα βλέπουμε νοερά το Σταυρό του Χριστού, τότε θα μάθουμε πώς μπορούμε να αποκτήσουμε την υπομονή.

Αν έχεις φοβερό πόνο που σε βασανίζει και δεν μπορείς να υπομένεις άλλο, δεξ το Σταυρό, δεξ τον Υιό του Θεού με το κεφάλι σκυμμένο να φορά το ακάνθινο στεφάνι. Σκέψου πόσες φορές χτυπούσαν το κεφάλι αυτό, σκέψου τον πόνο που προκαλούσαν στο Σωτήρα μας τα αγκάθια και θα μάθεις να υπομένεις τον πόνο σου.

Αδυνάτισαν τα χέρια σου, δεν μπορούν πια να κάνουν δουλειά και γι' αυτό έχασες το κουράγιο; Δες τα άχραντα χέρια του Χριστού, με τα οποία έκανε αμέτρητα θαύματα, με ένα μόνο άγγιγμα των οποίων επανέφερε στη ζωή τους νεκρούς και άνοιγε τα μάτια των εκ γενετής τυφλών και γι' αυτό καρφωμένα τώρα στο Σταυρό. Φαντάσου πόσο πονούσαν τα άχραντα αυτά χέρια του Κυρίου Ιησού, πληγωμένα με καρφιά, υπό το βάρος του σώματος. Θυμήσου ταυτόχρονα και τις δικές σου ασχήμιες που έκανες μ' αυτά τα αδύνατα πια χέρια σου. Σκέψου όλα αυτά και θα σου είναι πιο εύκολο να υπομένεις τον πόνο.

Βρίσκεσαι στη φυλακή και τα πόδια σου είναι δεμένα με αλυσίδες όχι για κακουργίες, αλλά για το όνομα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού; Δες τα άχραντα πόδια Του, με τα όποια περπατούσε πάνω στα νερά της λίμνης Γεννησαρέτ και πήγαινε στη Βηθανία να αναστήσει τον τετραήμερο Λάζαρο. Αυτά τώρα οι υπηρέτες του διαβόλου τα κάρφωσαν στο Σταυρό. Όταν το σκεφθείς, θα σου είναι πιο εύκολο να υπομένεις τα δεσμά σου.

Έχασες την όραση σου; Ήταν θέλημα Θεού. Θυμήσου πώς μετά την τελευταία λέξη «τετέλεσται», που ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είπε πάνω στο Σταυρό, το χέρι του θανάτου έκλεισε τα λαμπρότερα του ήλιου μάτια Του και με ευχαριστία θα σηκώνεις το βάρος της τύφλωσης, θυμήσου και το ότι, εκτός από τα φοβερά βάσανα που ο Υιός του Θεού υπέφερε πάνω στο Σταυρό, είχε πάνω του και το βάρος των αμαρτιών όλου του κόσμου. Θυμήσου επίσης πως ένας απ' τους στρατιώτες κέντησε με τη λόγχη την πλευρά Του και αμέσως βγήκε αίμα και νερό, με τα όποια πλύθηκαν οι αμαρτίες σου και τα όποια σε προστατεύουν από τις επιθέσεις του πολεμίου.

Βλέπεις, λοιπόν, πως με το Σταυρό του Χριστού αυξάνει η υπομονή σου; Βλέπεις πώς διδάσκεσαι από το Σταυρό τη μεγάλη αυτή αρετή της υπομονής, χωρίς την οποία δεν θα μπορέσεις να εισέλθεις από την στενή πύλη να ακολουθήσεις την μακριά και τεθλιμμένη οδό των θλίψεων, που οδηγεί στη Βασιλεία των Ουρανών;

Να δοξάσουμε και να ευχαριστήσουμε τον Μεγάλο Θεό και Σωτήρα μας, τον Κύριο Ιησού Χριστό, ο οποίος με το φοβερό Σταυρό του μας δίνει τη δύναμη να υπομένουμε τις αμέτρητες θλίψεις σ' αυτή την πρόσκαιρη ζωή μας και να σώζουμε με την υπομονή τις ψυχές μας.

Ας ψάλλουμε και άλλη μια φορά: «Τον Σταυρόν σου προσκυνούμεν, Δέσποτα, και την αγίαν σου Ανάστασιν δοξάζομεν». Αμήν.